

Amb la publicació d'aquest primer número sembla oportú començar parlant de l'intrigant i alhora apassionant tema de l'origen de la vida. Un fet tan complex, però, demanava ser tractat des d'òptiques diferents, per la qual cosa presentem dos articles que volen complementar-se. El de J. Peretó tracta l'estudi des d'un punt de vista fonamentalment historicobiològic, on, a partir de l'anàlisi de les rutes metabòliques i de la transmissió de la informació genètica en els organismes vius actuals, es pretén arribar a conclusions sobre la naturalesa del primer ésser viu i les circumstàncies en què aparagué en el nostre planeta. En canvi, l'article de J. Llorca enfoca l'estudi des del punt de vista químic, on, a través de resultats obtinguts en el laboratori, s'intenten esbrinar les diferents etapes esglaonades de síntesi que donaren lloc a la vida a partir de molècules simples. Ambdós mètodes resulten del tot complementaris a l'hora d'endinsar-nos en l'estudi de l'evolució química a l'Univers i l'aparició de la vida...

Si bé l'origen de la vida interessa a molts, la seva continuïtat preocupa encara més perquè hi ha dues amenaces reals: la contaminació ambiental i l'engrandiment del forat a la capa de l'ozó a l'estratosfera. En l'article de X. Domènech es presenta un model senzill d'aplicació que estima la destinació d'un contaminant en el medi ambient, mentre que el treball de M. Esteban incideix sobre els principals processos de formació i destrucció de l'ozó a l'estratosfera, amb una especial atenció a la influència dels compostos generats per l'acció de l'home.

La concessió del Premi Nobel de Química és el reconeixement màxim de l'obra desenvolupada per un científic. Són moltes les expectatives creades i molts els comentaris generats; però, en general, es coneixen poc els treballs que han obtingut la màxima distinció. Per això, a través de l'article de X. Giménez, podreu tenir una idea de l'àrea de recerca, la femtoquímica, en la qual ha desenvolupat la seva tasca el Premi Nobel de l'any 1999, el professor Ahmed Zewail.

Ja de petits, a tots ens ha meravellat la propietat dels imants. Qui no s'ha entretingut una bona estona amb un imant i un tros de ferro? Però la ciència avança i ara l'home els pot fabricar sintèticament, fins i tot, a escala molecular. A l'article de J. Ribas trobareu informació àmplia sobre aquesta qüestió.